

นิทานเรื่อง พี่เสือและดอกไม้

นานแสนนานมาแล้ว ยังมีลูกเสือตัวหนึ่งอาศัยอยู่ตามลำพังในป่าลึกที่ขอบอวลไปด้วยกลิ่นอายแห่งเวทมนตร์ ลูกเสือตัวนี้มีชื่อว่า ‘เสือน้อย’ มันเป็นลูกเสือที่สืบเชื้อสายมาจากเผ่าพันธุ์เสือดงในตำนาน ด้วยเหตุนี้ เสือน้อยจึงแปลงกายเป็นอะไรก็ได้ตามใจปรารถนา

วันหนึ่ง ในขณะที่เสือน้อยกำลังฝึกแปลงกายเพื่อคลายเหงา จู่ ๆ สายลมก็พัดเอากลิ่นหอมของเด็กผู้หญิงล่องลอยมาสัมผัสกับจมูกที่แสนว่องไวของมัน เสือน้อยหยุดการฝึกแปลงกายลงชั่วคราว จากนั้น มันก็ค่อย ๆ ย่องไปแอบมองเจ้าของกลิ่นหอมอ่อน ๆ ซึ่งกำลังนอนหลับตาพร้อมอยู่ที่กลางทุ่งหญ้า

ทันทีที่ได้เห็นหน้า...เสือน้อยก็รู้สึกถูกชะตาไปกับเด็กผู้หญิงเจ้าของกลิ่นหอมอย่างประหลาด เสือน้อยอยากหาทางผูกมิตรและขอสมัครเป็นพี่ชายของเด็กผู้หญิงคนนั้นโดยที่ตัวมันเองก็ไม่เข้าใจถึงเหตุผล แต่ด้วยความที่เสือน้อยเกรงว่าเด็กหญิงจะตกใจเมื่อเห็นเสือดงอย่างมันเดินเข้าไปหา เสือน้อยจึงตัดสินใจแปลงกายเป็นเด็กผู้ชายใจดี แล้วเก็บดอกไม้หลากสีตรงรี่เข้าไปทักทายน้องสาวที่เขาใฝ่ฝัน

เมื่อเด็กหญิงตัวน้อยเห็นเด็กชายแปลกหน้านำดอกไม้มามอบให้ แม้มในตอนแรกเธอจะแปลกใจอยู่บ้าง แต่เมื่อเวลาผ่านไป กลิ่นหอมของดอกไม้ก็ทำให้มิตรภาพของเด็กหญิงและเด็กชายเบ่งบานขึ้นได้อย่างน่าอัศจรรย์ ในที่สุด คู่หูคู่นี้ที่รักใคร่กลมเกลียวกันราวกับเป็นพี่น้องร่วมสายเลือดก็ถือกำเนิดขึ้นในทุ่งหญ้าที่แสนกว้างใหญ่ไพศาล

หลังจากวันนั้น เด็กน้อยทั้งสองคนก็หาเรื่องเล่นสนุกกันได้ทุกวันไม่มีเบื่อ บางครั้ง...พี่ชายจะชวนน้องสาวขึ้นมาทำแกมไปตากปลากันที่ท้ายทุ่ง บางครา...น้องสาวก็จะชวนพี่ชายให้เก็บใบไม้เพื่อนำมาเล่นขายของกันอย่างมีความสุข เด็กทั้งสองคนจะเล่นสนุกกันจนจบจนดวงตะวันคล้อยต่ำ หลังจากนั้น พี่ชายก็จะอำลาน้องสาวแล้วเดินเข้าป่าพร้อมกับหายตัวไปอย่างลึกลับ

อยู่มาวันหนึ่ง น้องสาวนึกสงสัยว่าบ้านของพี่ชายอยู่ที่ไหน เมื่อพี่ชายโบกมืออำลา น้องสาวจึงรวบรวมความกล้า แล้วแอบสะกดรอยตามพี่ชายเข้าไปในป่าอย่างระแວดระวัง

ท่ามกลางความเงิบงัดในป่าแห่งนั้น เสือน้อยไม่รู้เลยว่าน้องสาวแอบสะกดรอยตามมันมาห่างๆ และด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์นี้เอง เมื่อถึงที่เหมาะสม ๆ เสือน้อยจึงร้ายกาจคืนร่างกลับกลายเป็นเสือดงดังเช่นทุกวัน

เมื่อน้องสาวเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น เด็กหญิงตัวน้อยก็เผลอส่งเสียงร้องและวิ่งจากไปด้วยความตกใจเป็นที่สุด ความลับของเสื้อน้อยเปิดเผยออกมาโดยที่มันไม่ทันได้ตั้งตัว เสื้อน้อยตกใจจนแทบจะทำอะไรไม่ถูก แต่เมื่อมันตั้งสติได้ มันก็บอกกับตัวเองทันทีว่า มันคงไม่อาจสู้หน้าน้องสาวสุดที่รักต่อไปได้อีกแล้ว

ในคืนนั้น เสื้อน้อยเฝ้าครุ่นคิดถึงน้องสาวจนนอนไม่หลับ มันรู้สึกผิดที่หลอกกลางและทำให้น้องสาวเสียขวัญ เสื้อน้อยคิดว่ามันควรจะทำอะไรสักอย่างเพื่อเป็นการไถโทษ ด้วยเหตุนี้ มันจึงลุกขึ้นจากที่นอน แล้วมุ่งหน้าตรงไปยังทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่เพื่อแสดงการขอโทษต่อน้องสาวที่มันรัก

ระหว่างทาง เสื้อน้อยแวะเก็บก้อนหินสีสวย โดยหวังจะนำเอาก้อนหินมาเรียงต่อกันบนท้องทุ่งกว้าง เพื่อแสดงความรู้สึกของพี่ชายที่อยากบอกกับน้องสาวเป็นครั้งสุดท้ายว่า มันรู้สึกผิดและอยากจะขอโทษน้องสาวมากสักเพียงใด

ณ ทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ เสื้อน้อยบรรจงเรียงก้อนหินทีละก้อนเป็นคำว่าขอโทษ โดยมันตั้งใจที่จะลาจากทุ่งกว้างก่อนที่น้องสาวจะเดินทางมาถึง แต่ในขณะที่เสื้อน้อยเรียงก้อนหินอยู่นั้น สายลมก็พัดเอากลิ่นหอมอ่อน ๆ ที่แสนละมุนละไม ล่องลอยคล้ายกับจะมาลอบให้เสื้อน้อยไม่รู้สึกระ้าใจจนเกินไปนัก เจ้าเสื้อน้อยลืมไปว่า กลิ่นหอมที่มันกำลังสูดดมอยู่นี้เป็นกลิ่นหอมของใครคนหนึ่งที่มีมันรักมากที่สุด และเมื่อเสื้อน้อยหันหลังกลับเพื่อที่จะเดินทางออกจากทุ่งกว้าง ภาพที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าของมันก็คือ ภาพของเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งกำลังยืนมองมันอยู่ด้วยแววตาที่ท่วมท้นไปด้วยความกังวลใจ

เวลาในขณะนั้นดูเหมือนว่าจะหยุดนิ่งลงชั่วขณะ เสื้อน้อยรู้สึกแครงแครงจนแทบจะทำอะไรไม่ถูก แต่ก่อนที่เสื้อน้อยจะพูดหรือทำอะไรลงไป น้องสาวก็รวบรวมความกล้าและบอกว่าเธอมีความลับบางอย่างที่อยากเปิดเผยให้เสื้อน้อยได้รับรู้เพียงครู่หนึ่งหลังจากนั้น พระอาทิตย์ก็ค่อย ๆ โผล่พ้นจากขอบฟ้าพร้อม ๆ กับการร่ายคาถาจึงมีเด็กหญิงตัวน้อย

เสื้อสมิงพี่ชายไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าน้องสาวสุดที่รักเป็นเด็กผู้หญิงที่รู้จักวิชาเวทมนตร์ด้วย และเมื่อเด็กหญิงร่ายคาถาอย่างตั้งอกตั้งใจจนเนื้อตัวของเธอสัมผัสกับแสงอาทิตย์ สิ่งมหัศจรรย์ที่เสื้อน้อยไม่เคยคาดคิดก็ปรากฏขึ้น เมื่อแสงแดดอาบผิวกายของเด็กหญิงได้สัฟฟัก ร่างกายของเธอก็ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงกลายเป็นต้นไม้ที่มีดอกไม้หลากสีส่งกลิ่นหอมชวนให้หลงใหล นี่คือนอกไม้มา...สิ่งมหัศจรรย์หนึ่งในสองอย่างแห่งป่าเวทมนตร์ที่สามารถแปลงกายได้ตามใจปรารถนา ความลับที่เสื้อน้อยเฝ้าปกปิดน้องสาวมาโดยตลอดก็คือความลับเดียวกันกับที่น้องสาวอยากบอกพี่ชายให้รับรู้ เมื่อความจริงทั้งหมดปรากฏขึ้น ทั้งพี่เสื้อและดอกไม้ต่างก็ดีใจไม่แพ้กัน ถึงตอนนี้ เสื้อน้อยกับดอกไม้ก็สามารถที่จะเป็นพี่น้องกันได้โดยไม่มีปัญหา และแล้ว...เรื่องราวของสองพี่น้องนักแปลงกายก็ปิดฉากลงได้อย่างมีความสุข

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า:

ความรัก ความจริงใจ และการยอมรับตัวตนที่แท้จริงของกันและกัน คือสิ่งสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคง แม้จะมีความแตกต่างกันเพียงใดก็ตาม แต่หากทั้งสองฝ่ายมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้และปรับตัวเข้าหากัน พร้อมทั้งการให้อภัยในยามที่เกิดความผิดพลาด รวมถึงมีความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาอย่างตรงไปตรงมา จะช่วยนำพาความสัมพันธ์ให้ก้าวไปในทิศทางที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ การสื่อสารอย่างเปิดใจระหว่างกันก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม การพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจความรู้สึกและความต้องการของกันและกัน จะช่วยให้ความสัมพันธ์แข็งแรงยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังเป็นการสร้างความไว้วางใจและเติมเต็มความรักให้ลึกซึ้งยิ่งกว่าเดิม

สุดท้ายนี้ ความรักที่แท้จริงไม่ได้หมายถึงการที่ทุกอย่างต้องสมบูรณ์แบบ แต่คือการที่เราพร้อมจะยอมรับข้อบกพร่องของอีกฝ่าย และเลือกที่จะเติบโตไปด้วยกันในทุกช่วงเวลาของชีวิต ความสุขและความเข้าใจจึงเกิดขึ้นได้จากการเปิดใจและจริงใจต่อกันอย่างแท้จริง